

[Marinus Sørensen.]

heder Hindringer i Vejen. Jeg synes, at det Træk, som her er foretaget fra Selskabets Ledelses Side, er meget ved Siden af, hvad man anstændigvis kan forlange af en saadan Ledelse. Men til Trods for, at Ledelsen af „J. A. K.“ har nedlagt Arbejdet, har standset Tilgangen, lukket for Indbetalingerne, mødte der fra Selskabet en Deputation, som søgte Foretræde for Handelsministeren og Folketingsudvalget, en Deputation, som, tør jeg nok sige, var af større Omfang. De Forhandlinger, som blev ført med denne Deputation, har Rigsdagens Medlemmer haft Lejlighed til at sætte sig ind i. Jeg tror nok, jeg tør sige her, at det lykkedes ikke for denne Deputation at faa noget af Udvalgets Medlemmer til at indse, at der i Lovforslaget laa Hindringer for en reel Sparevirksomhed.

Jeg tror, jeg tør sige, at saadan som Lovforslaget blev fremsat af Handelsministeren, var der ingen særlig Grund til at foretage Ændringer i det af Hensyn til, at disse Selskaber kunde drive deres Virksomhed videre, men naar vi til Trods derfor er gaaet med til, og Handelsministeren er gaaet med til, at stille Ændringsforslag nu ved anden Behandling, er det, fordi Selskaberne ikke skal have Skygge af Ret til at hævde, at Forslaget lægger dem Hindringer i Vejen, naar Selskaberne drives paa reelt Grundlag. Derfor har vi søgt at imødekomme de Anker, der har været rejst, og de Ændringsforslag, som foreligger, tager da Sigte herpaa. Jeg skal ganske kort gennemgaa disse Ændringsforslag, som er stillet af Udvalget og tiltraadt af Handelsministeren med Undtagelse af Ændringsforslaget Nr. 10, hvor de konservative Udvalgsmedlemmer indtager en Særstilling.

Ved Ændringsforslag Nr. 1 til § 3 indføjes den Bestemmelse, at Garanterne i disse Selskaber kan oppebære 4 pCt. Udbytte, uanset hvordan Nationalbankens Diskonto er. Selv om Nationalbankens Diskonto gaar under 3 pCt., vil Garanterne kunne oppebære 4 pCt. Det er en Bestemmelse, som jeg i hvert Tilfælde ikke tillægger stor Betydning.

Ændringsforslag Nr. 2 til § 5 foreslaar i Grunden kun en Deling af § 5. Det eneste nye, som kommer med her, er, at Repræsentanter for de likviderende Virksomheder kan deltage i Likvidationsarbejdet. Det var en af de Anker, der blev rejst fra Selskabet „Jord, Arbejde og Kapital“, at Selskaberne i Likvidationstilfælde vanskeligt kunde være tjent med, at de ikke selv kunde faa Repræsentanter ind i en saadan Likvi-

dationskomité. Det er en Imødekommehed, der her er vist over for Selskabet.

Ændringsforslag Nr. 4 foreslaar at udskyde § 7. Det behøver ikke at være nogen Hemmelighed, at § 7 i det forelagte Lovforslag var en af de Paragraffer, som Selskaberne særlig skød paa. Jeg maa tilstaa, at det er lidt vanskeligt for Folk, der staar uden for disse Selskaber, at finde noget i denne Paragraf, som kunde virke generende for Selskaberne, men man mente, at den Myndighed, der blev givet ved denne Paragraf, kunde bruges paa en for Selskaberne beklagelig Maade — at man faktisk, hvis man ønskede det, kunde dreje Halsen om paa et Selskab med en saadan Paragraf. Udvalget har derfor med Tilslutning af Handelsministeren foreslaaet at lade denne Paragraf udgaa, saa meget mere som man mener, at Lovforslagets §§ 4 og 6 vil være i Stand til at forebygge, at de af Loven omfattede Virksomheder drives paa et Grundlag, der med Føje kan siges at medføre Forfordeling af nogle Sparere paa andres Bekostning.

I § 8 bestemmes det, at hvis Sparekasseinspektøren ikke finder Revisionsforholdene betryggende, vil han kunne ansætte en Revision. Efter Ændringsforslag Nr. 5 kan Selskaberne imidlertid undgaa dette ved at antage en statsautoriseret Revisor. Ogsaa her er der vist Imødekommehed over for de Selskaber, hvor Sparekasseinspektøren finder Regnskabsførelsen mangelfuld.

I Ændringsforslag Nr. 6 til samme Paragraf bestemmes det, at disse Virksomheder ikke alene skal offentliggøre deres Aarsregnskab, men ogsaa deres Kvartalsregnskab. Regnskabet skal offentliggøres i Bladene i det Amt, hvor Selskabet har Hovedsæde, og tillige, hvis Virksomheden omfatter flere Amter, i Statstidende. Udvalget har særlig haft Opmærksomheden henvendt paa at bringe Klarhed over Selskabernes Ledelse og deres Stilling som Helhed, og derfor har man ment, at man maatte stille Krav om Offentliggørelse af Regnskabet over for disse Selskaber.

Ændringsforslag Nr. 8 foreslaar, at § 12 udgaa. § 12 var jo en af de Paragraffer, der særlig blev anket imod. Fra Udvalgets Side har man ment, at første Stykke i § 12 dækkes af Straffeloven, idet Straffelovens almindelige Bestemmelser vil kunne komme til Anvendelse paa de fleste af de Forhold, som denne Paragraf tager Sigte paa. Derimod har man ønsket at bibeholde sidste Stykke i § 12, der indeholder Bestemmelser om Agenter, som har givet vildledende